

ئىستاتىكاي جوهره‌كانى وىنه‌ى شىعرى لاي به‌كر عه‌لى

ژينۆ عه‌بدولرهمان محهمه‌دا^١ - هه‌زار فه‌قى سليمان حسين^٢

Hazhar.faqe@garmian.edu.krd

zhino.abdulrahman@charmouniversity.org

^١ به‌رپوه‌به‌رايه‌تى گشتى په‌روه‌رده‌ى سليمانى، وه‌زاره‌تى په‌روه‌رده، چه‌مچه‌مال، هه‌رئيمى كوردستان، عىراق.

^٢ به‌رپوه‌به‌رايه‌تى گشتى په‌روه‌رده‌ى گه‌رميان، وه‌زاره‌تى په‌روه‌رده، كه‌لار، هه‌رئيمى كوردستان، عىراق.

پوخته:

هه‌ميشه له دنياى ئەده‌بدا له‌پال په‌يام و بىردا، به‌ دواى جوهره‌ جوانىيه‌ كدا ده‌گه‌رپين. دۆزىنه‌وه‌ى ئەو جوانىيانه‌ش به‌ تىگه‌يشتن و وردبونه‌وه له ده‌ق له رىگه‌ى پى‌دوانگه‌ شىعرى و ئىستاتىكاييه‌كان و بونى پاشخان و ئەزمونى ئەده‌بى و هونه‌رييه‌وه، به‌ ئەنجام ده‌گات. له‌ئێ‌و په‌گه‌زه‌كانى ئىستاتىكاي شىعريشدا، وىنه‌ى شىعرى به‌ په‌گه‌زىكى سه‌ره‌كى دىرپى نيشاندانى جوانى ده‌قى ئەده‌بى هه‌ژماركراوه‌ و له رىگه‌يه‌وه‌ په‌ى به‌ جوانىيه‌كانى ده‌ق ده‌بريت.

(به‌كر عه‌لى)، وه‌كو هه‌ر شاعىرئى داهىنه‌رى هاوچه‌رخى ئەده‌بى كوردى، وىنه‌ى شىعرى و جوهره‌كانى له هه‌ناوى ده‌قه‌كانىدا ده‌بىزپين. له‌ تووژىنه‌وه‌كه‌دا به‌شپوه‌ى تىورى چه‌مكه‌ دياره‌كانى ئىستاتىكا و وىنه‌ى شىعرى و توخمه‌ پىكه‌ينه‌ره‌كانى وىنه‌ى شىعرى باسكراوه، ئامانجى تووژىنه‌وه‌كه‌ ديارىكردن و خستنه‌پروى ئىستاتىكاي جوهره‌ جياوازه‌كانى وىنه‌ى شىعرى و توخمه‌ پىكه‌ينه‌ره‌كانىيه‌تى له ده‌قه‌ شىعرييه‌كانى شاعىردا، هاوكات پيشاندانى توانا و لىهاتوى پاشخانه ئەده‌بى و شىعرييه‌كانى شاعىره‌ له مه‌زراندنى جوهره‌كانى وىنه‌ى شىعرييدا. تووژىنه‌وه‌كه‌ گه‌يشتوه‌ته ئەو ئەنجامه‌ى، كه‌ به‌كر عه‌لى شاعىر، وه‌ك شاعىرئى زىنگ و به‌ پاشخانئى زه‌نگينه‌وه‌ زياتر په‌ناى بۆ وىنه‌ى شىعرييه‌ چه‌شناوچه‌شنه‌كانى وه‌ك وىنه‌كانى (خواستن و لىكچواندن و وىنه‌ى تاك و لىكدراو و وىنه‌ هه‌ستىيه‌كان و وىنه‌ى جولاو و وه‌ستاو) بردوه، له رىگه‌يانه‌وه‌ هه‌ست و نه‌ست و دنياىينى و بىره‌كانى و ژيانى پر چه‌رمه‌سه‌رى خۆى، پى رهنه‌گرپىز كردون. وىنه‌ى شىعرى له‌ پروى هه‌سته‌كانه‌وه، به‌راورد به‌ جوهره‌كانى تى و وىنه‌ پانتايه‌كى گه‌وره‌تر و به‌رچاوترى داگىركردوه. هاوكات كۆى توخمه‌ پىكه‌ينه‌ره‌كانى وىنه‌ى شىعرى له ئىستاتىكاي شىعره‌كانىدا تواندوه‌ته‌وه، هه‌ر له زمان و ئەو واقىعه‌ تاله‌ى كه‌ تىدا بوه‌ تا هه‌ست و نه‌ست و ئەندىشه‌ و بىره‌ نه‌ته‌وه‌پى و سه‌رچاوه‌كانىترى وىنه‌ى شىعرى له رىگه‌ى وشه‌ى ئاوازدار و مۆسىقاداره‌وه، نه‌خشاندوه.

كليله‌ وشه‌كان: ئىستاتىكا، وىنه‌ى شىعرى، جوهره‌كانى وىنه‌ى شىعرى، شىعرى هاوچه‌رخى كوردى، به‌كر عه‌لى.

The Aesthetic Study of Different Types of Imagery in Bakir Ali's Poetry

Zhino Abdulrahman Mohammed¹ Hazhar Fage Suleman Hussein²

¹ General Directorate of Education/Sulaimanyah, Ministry of Education, Chamchamal City, Kurdistan Region, Iraq.

² General Directorate of Education/Garmian, Ministry of Education, Kalar City, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

A certain kind of beauty is something we constantly seek out in the literary world along with ideas and messages. Understanding and evaluating the text using poetic and aesthetic standards, as well as the existence of literary and artistic background and experience, is necessary to uncover these beauties. Poetic imagery has long been regarded as the primary aesthetic genre in poetry that best conveys the beauty of literary works.

Like any other contemporary Kurdish poet, Bakr Ali used poetic images and their types in his texts. This study provides a theoretical discussion of the key concepts of poetic imagery, aesthetics, and poetic imagery genres. The study intends to demonstrate the capacity of the poet's literary and poetic background in establishing kinds of poetic images as well as to identify and present the aesthetics of various genres and types of poetic images in the poet's poetic texts.

The study concluded that Bakr Ali, as a talented poet with a rich background, used a variety of poetic images, including metaphor, simile, individual and accumulated images, sensory images, moving and static images, and so on, to paint his worldview, his thoughts, and his turbulent life with feelings and emotions. Emotionally speaking, poetic imagery takes up more space than other kinds of imagery. Simultaneously, he depicted all forms of poetic imagery from his poems' aesthetics, including language and the harsh reality it conveyed as well as sentiments, ideas, and national conceptions, among other types of poetic imagery expressed through melodic language.

Keywords: Contemporary Kurdish Poetry, Aesthetics, Poetic Image, Types of Poetic Image, Bakr Ali.

پێشهکی:

وێنه ی شیعری و توخمه پیکهینه ره کانی و جوهره کانی، له کۆنه وه تاوه کو ئیستا جێگه ی باس و لیکۆلینه وه و سه رنجپیدانی ره خنه گران بوه، زۆریک له ره خنه گران و لیکۆله رانی ئه ده ب وه ک ره گه زیکی گرنگی ئیستاتیکا ناساندویانه و تېروانیی خۆیانان له و باره یه وه خسته وه ته رو و له گرنگیه که ی دواون. له نێو شیعیر و ئه ده بیاتی رۆژئاوا و رۆژه لات و له ناویشیدا ئه ده بی کوردی، له بهر گرنگی و بایه خی ئه م بابته له نێوه ندی ئه ده بی و شیعیری خۆیدا، به رده وام لایان لیکردوه ته وه. له م سۆنگه یه شه وه ئه م توێژینه وه یه کار له سه ر ئیستاتیکای جوهره کانی وێنه ی شیعیری ده کات له ده قه شیعیرییه کانی به کره لی شاعیردا، وه ک شاعیریکی هاوچه رخی کوردی.

ناوینشانی توێژینه وه که: (ئیستاتیکای جوهره کانی وێنه ی شیعری لای به کره لی).

رێبازی توێژینه وه که: توێژینه وه که به رێبازی (وه سفی شیکاری) کاریکردوه.

هۆی هه لبژاردنی توێژینه وه که: ئه وه ندی ئیمه ئاگاداریین، لیکۆلینه وه یه کی زانستی له م روه وه له سه ر به ره ه می (به کره لی) نه کراوه. وه ختایه ک ده بینین ئه م شاعیره، شاعیریکی داھینه ره و خاوه ن مه عریفه یه کی شیعری و موسیقی و شیواز و دنیا بینینی خۆیه تی بۆ ژانری شیعیر، سه ره رای له سه ر زارانی ناو و شیعیره کانی، توێژینه وه ی که می له سه ر کراوه.

کێشه و پرسباری توژینهوه که: توژینهوه که به دواى ئه وه لاما نانه دا گه راوه، که تا چه ند شاعیر بنه ماکانی ئیستاتیکا و وینهی شیعری و جور و توخمه پیکهینه رهکانی وینهی له شیعره کانیدا، به کاربردوه. سنوری توژینهوه که: سنوری توژینهوه که شیعرهکانی نیو دیوانی (کاسکیته کهم بسپرن به پایزن، که تا که به رهه می شیعری شاعیره.

ئامانجی توژینهوه که: پیشاندانی ئیستاتیکی جور ه جیاوازهکانی وینهی شیعری و توخمه پیکهینه رهکانییهتی له دهقه شیعرییهکانی شاعیردا، هاوکات پیشاندانی توانا و لیهاتوی باشخانه ئه دهی و شیعرییهکانی شاعیره له مه زانندی جور هکانی وینهی شیعرییدا.

گرنگی توژینهوه که: توژینهوه که ده بته سه رچاوهیهکی به ردهستی خو ئنه ران بو تیکه یشتن له ئیستاتیکی وینهی شیعری له دهقهکانی به کره لی شاعیردا و هاوکاتیش ده بته سه رچاوهیهکی بو ئه و توژهر و ره خنه گرانهی که له داها تودا کار له سه ر شیعری ئه م شاعیره ده که ن.

پیکهاته ی توژینهوه که: توژینهوه که له پیشه کییه ک و دوه بش پیکهاته:

به شی یه که م: که به شیکی تیورییه، تیدا زاراه و چه مکی ئیستاتیکا و وینهی شیعری و توخمه پیکهینه رهکانی وینهی شیعری، ئیستاتیکی وینهی شیعری، خراونه ته رو.

به شی دوه م: که به شی پراکتیکی توژینهوه که یه، ته رخانکراوه بو جور ه دیارهکانی وینهی شیعری له دهقه شیعرییهکانی به کره لی شاعیردا.

له کو تاییشدا، ئه نجامه به ده سه تهاته وه کان و ئه و سه رچاوانه ی که توژینهوه که پشتی پبه ستون، له گه ل پوخته ی توژینهوه که به زمانی ئینگیزی، ده بیژن.

به شی یه که م: زاراه و چه مکی ئیستاتیکا و وینهی شیعری

ته وه ری یه که م: زاراه و چه مکی ئیستاتیکا:

ئیستاتیکا چه مکیکی دیاری نیو دنیای زانسته مرو ییه کانه، به تاییه تیش زانستهکانی هونه ر و ئه ده ب و فه لسه فه. (وشه ی ئیستاتیکا (Aesthetic)، بو یه که م جار له لایه ن زانای ئه لمانی (ئه لیکسانده ر باومگارتن) له سالی (۱۷۵۰ز) له کتیی (Aesthetic) دا، ها توه، ئه م زاراهیه له بنه رته دا، ده گه رپته وه بو یۆنان و له وشه ی (ئیسیزیس) وه، وه رگیراوه (مسته فا، ۲۰۰۹: ۲۱).

زۆربه ی سه رچاوه کان له سه ر ئه وه ریکه وتون، که زاراه ی ئیستاتیکا بو یه که م جار له نیوه ی دوه می سه ده ی هه ژده هه مدا له کتیه کهیدا به ناوی (Aesthetic)، که به لاتینی نوسراوه ((به رامبه ر به و زانسته ی تاییه ته به (زانینی هه ستی) یان (هه ستناسی) به کاره ی نراوه. کتیه که ش بریتیه له باسێک له باره ی (ره خنه ی چه شه) وه، باومگارتن ه یزی زانینی دابه شکرد بو: ه یزی بالای عه قل، که جه خت له سه ر لۆژیک ده کاته وه. له گه ل ه یزی نزمی هه ست، که جه خت له سه ر ئیستاتیکا ده کات. ده شلیت به لۆژیک ده گه ینه راستی و به ئیستاتیکاش ده گه ینه هونه ر)) (حسین، ۲۰۰۸: ۱۸).

(باومگارتن - Baumgarten) ئیستاتیکی به زانستیک پیناسه ی کرد: (که له جو غزی لۆژیکی هه ست و ئه ندیشه ی هونه ردا یه، جیاواز له لۆژیکی زانستی و بیرکردنه وه ی ئاوه زی. هاوکات (ئیمانویل کانت) ی فه یله سو فی ئه لمانی وای ناساند که جوانیناسی ئه زمونیکه جیاواز له چالاکی تیوری و زانستی که بیر جیه جیه ده کات. چالاکییه کی چێژداره، که پشتبه ستوه به گه مه یه کی ئازاد له نیوان ئه ندیشه و بیردا (مطر، ۲۰۱۳: ۱۱).

ئىستاتىكا لىقچىشە لە زانستى فەلسەفە، كە لە چىيەتى جوانى دەكۆلتەوه، لە فەرھەنگى فەلسەفى (لالاند)دا ئىستاتىكا وا پىناسە كراوه (ھەر شتێك بە جوانىيەو گرێدرا بێت و سروشتى جوانى پىناسە بكت) (شىخ حسين، ۲۰۱۸: ۳۵).

ھەروەھا (كەمال ميراودەلى)يش دەربارەى چەمكى ئىستاتىكا لە كىتەبى (فەلسەفەى جوانى و ھونەر_ئىستاتىكا)دا، ئاماژە بەو دەكات كە ئىستاتىكا (لىقچە لە فەلسەفە، گرنگى دەدات بە لىكۆلتەوه و رونکردنەو چەمكى(جوانى)و بە روخسارىكى جياكەرەو كاركەنى ھونەر پىشنىازى دەكات، كە ھوكمدانە ئىستاتىكىيەكان پشتيان پىدەبەستن. ئىستاتىكا خەرىكى شىكردنەو ئەو چەمك و چارەسەرکردنى ئەو گىروگرفتەنەو، لە كاتى خوردبەنەو لە بابەتە ئىستاتىكىيەكاندا پەيدا دەبن. بابەتە ئىستاتىكىيەكانىش، ھەمو ئەو بابەتە دەگرەخۆيان، كە تاقىكردنەو ھەيەكى ئىستاتىكى دەدەن بە دەستەو. ھەروەھا مادام تاقىكردنەو ئىستاتىكى جۆرێكە لە جۆرەكانى باوەشكردنى مەرۆف بە ژياندا، ئەو ئىستاتىك لە پەيوەندى مەرۆف بە جىھانەو و بە جەوھەر و ياساكاني پەرەسەندنى ھونەر و دەورى ھونەر و لە گۆرانكارىيە كۆمەلایەتییەكان، دەكۆلتەوه) (ميراودەلى، ۲۰۰۵: ۵۶).

لە ناساندنێكى تری ئەم زانستەدا ھاتو (ئىستاتىكا زاراوھەىكى فەلسەفییە، بۆ زانستێك بەكاردەھێنرێت كە لە مەرچەكانى جوانى، پىوانەكانى، تیۆرەكانى، لە چێژى ھونەرىدا، لە بپارەكانى، بەھا پەيوەستەكانى بە شوێنەوارە ھونەریيەكانەو و ھەروەھا لە بەرزترین ئاستەكانى جوانىيەكانى مەرۆف بەواقعیشەو، دەكۆلتەوه) (مستەفا، ۲۰۰۹: ۲۰). ئىستاتىكا تەنھا باس لە شتە جوانەكان ناکات، بەلكو باس لەو شتە ناشىرینانەش دەكات، كە بەشیوھەىكى ھونەرى گوزارشتیان لێدەكرێت ((ھەرچەندە ھونەر، گرنگترین بابەتە لە بابەتەكانى ئىستاتىكا، بەلام تاكە بابەت نییە و بەلكو جگەلە بەرھەمە ھونەریيەكانى، باس لە سروشت و مەرۆف و بەرھەمەكانى تری مەرۆف دەكات، بەلام ئىستاتىكا بەگشتى لە پەيوەندیيە ئىستاتىكىيەكانى مەرۆف بە واقعەو، بەتایبەتیش لە بەرزترین شیوھەكانى ئەم پەيوەندیانە دەكۆلتەوه، كە ئەویش ھونەرە)) (ميراودەلى، ۲۰۰۵: ۵۵).

ئەم زانستە ھەلەدەستێت بە پىناسەکردنى چىيەتى واتا و بەھاى جوانى دەستىشان دەكات. پاشان بەو قوناغەدا تێدەپەرێت و بەرھەمە ديارىکردنى چوارچێوھەى تیۆرى و بێردۆزى ياساکان دەروات. كە لەبەر رۆشنایى ئەو ياسایانە، دەتوانین خۆپەندەو بۆ ئەزمونی جوانىناسى بکەین بەگشتى و دياردەكانى جوانىناسى بەتایبەتى، بکریت. بۆیە ديارىکردنى جوانى، کردارێكى كەسى و لەخۆو نییە (سالم، ۱۹۹۶: ۱۵).

كەواتە بۆ ديارىکردنى بەھا ئىستاتىكىيەكان، پىویستە بە پەپەرەوىکردنى ياسایەك بکریت، وەك چۆن دەرپىنى ھونەرى ناخى كەسەكان، بە پى پەپەرەوییەك دادەرێژرێت.

ئاشكرايە ئىستاتىكا لە شیعردا لە رێگەى رەگەز و بنەماكانى شیعەرەو نیشاندەدرێت. لە پال زمان و موسیقای شیعریدا، وێنەى ھونەرىش بە رەگەزێكى گرنگ دادەنرێت و شاعیر دەتوانێت لە رێگەى چێكردنى وێنەى جوان و واتادارەو، دەقیكى جوان و چێزبەخش بچنێت. بۆیە ئیمە لە تەوھرى دواتردا، وردتر دەچینە سەر باسى (وێنەى ھونەرى) لە شیعردا.

تەوھرى دوھم : چەمك و زاراوھ و توخمە پێكھێنەرەكانى وێنەى شیعری

یەكەم: چەمك و زاراوھى وێنەى شیعری

زاراوھەىكى نوێیە لەرەخنەى ئەدەبیدا، بەھەول و تێكۆشانى رەخنەى ئەدەبى رۆژئاواى ھاتوھتە ئاراو، میلەلتانى تریش وەریان گێراوھتە سەر زمانەكانى خۆیان. ھەرچەندە وێنە زۆر كۆنە، بونی بەبونی شیعەرەو بەندە، بەلام وەكو زاراوھ شتێكى نوێیە.

زاراوه كه له (له) رهنهه ئه وروپيدا (image) ي پېدهوترت، كه وشهيه كي ئىنگليزيه، ئاشكراسه وشهه (imagination) ي ئىنگليزي له وشهه (imagimoto) ي لاتىنيه وه وهگراره و بهرانبهري له يونانييدا (pnantasia) يه و راسته وخوئ وشهه ئىنگليزي (fancy) لئوهگراره، كهواته وشهه (imagination) به واتاى خه يال دت، له يونانيش (pnantasia) به واتاى خه يال دت، چونكه خه يال رهنهه زىكى مه زنى شيعره و له دروستكردى وئنه هونهريدا به شداريه كي فراوان دهكات (عيسا، ۲۰۰۹: ۱۹).

بۆ يه كه مجار وئنه شيعري له لايه (سى، دى، لويس) هوه پئناسه كرا، كه وئنه به وشه، وهسف و خوازه و لئىكچونيش وئنه پئك دههين، يان دهتوانرئ به دهريپئك يان رستهيه كي ئارايشتكراو ئاراسته بكرئ (ئه مين، ۲۰۰۲: ۱۶). (شهفيعي كه دهكهن) يش په پرهوى بنه ماكه (سى، دى، لويس) دهكات و هوه دهخاتهرو كه هوه زهمينه سازدهكات بۆ خولقاندنى وئنه شيعري بونى هونهره كاني رهوانبئيه كه خوئان له (خواستن، لئىكچواندن، دركه، خوازه) دا دهبينه وه (كدكنى، ۱۳۷۵: ۱۲۴). ههر بۆيه ((وئنه هونهري يان ئه دهه يان شيعري پئكهاتهيه كي ئيستاتيكيه، زمانى داهينان شيوه ههسته وهري (حسى) يا ههستي (شعورى) ته شه نه دهكات يان واتاكان ئاماده دهكات به دارشتنئى نوئ، توانا و ئه زمونى شاعير پرى دهكات هوه)) (گهردى، ۲۰۰۴: ۲۵).

وئنه يه كئيكه له بنه ما سهره كيه كاني شيعر، كه شيعر ههيه جوهره وئنهيه كه له ئاميزى خوئ نه گرئ، له رپي وئنه وه رۆده چينه ناو ناخى دهقه شيعريه كه وه و له سحر و جوانى شيعره كه دهگهين و بابته تيكمان بۆ رون دهكات هوه، ياخود ديمه نيكمان بۆ بهرجهسته دهكات، له رپگه يه كئيك له وه هونه رانهه كه وئنه لى دروست دهكرئ. ((يه كئيك له تايبه تمه ندييه گرنگ و دياره كاني ئه دهه له ههر شيعرئى كه جگه له ناوه رۆكه كه، بونى وئنه شيعريه. لئىكۆله ران و ئه ده بناسان له سهر گرنگى وئنه شيعري قسه يان كرده و بۆچونى خوئان له سهر خسته وه تهرو، ئاماره يان به وه كرده وه وئنه شيعريه، كه شيعر له قسه و ئاخاوتنه كاني تر جيا دهكات هوه. ههر بۆيه شيوه به كارهينانى وئنه شيعري لاي ههر شاعيرئ، نهك شيوه يان ئه دهه يان ديارى دهكات، به لكو ئه گهر شاعيره كه خاوهن ئه نديشه ي داهينه رانه بئ، به دلنبايه وه وئنه شيعريه كاني به راورد به شاعيرانى جياواز ده بئ)) (عيرفانى، ۲۰۰۴: ۶۵).

هاوكات دكتور (شهفيع كه دهكهن) وئنه به پايهيه كي سهره كى شيعرى ده زانئ و ده لئت: ((ههر كه سئك له ژيانى خوئان ئه زمونى تايبهت به خوئ ههيه، به دلنبايه وه وئنه شيعري ئه وه كه سهش كۆمه لئك تايبه تمه ندى له خوئ ده گرئ، كه ته نيا په يوهسته به خوئ وه. جوئ وئنه كاني ههر شاعيرئ ده رخنه ي شيوه و كه سايه نى شاعيره كه يه)) (كدكنى، ۱۳۷۵: ۲۱).

له لايه كي تره وه ئه نديشه ي شاعير هه ميه له گه ل وئنه شيعريه كه ي به كانگر و ئاوئته كراوه. له مبارهيه وه (سيما رهحمانيفه ر) ده لئت: ((له راستيدا وئنه شيعرى توانستى شاعيره له فۆرم به خشينى خه يالى ئه وه، وه رگرتى ئه وه له ژينگه و ژيانى ده روبه رى)) (رهحمانيفه ر، ۲۰۱۵: ۱۰۰۸). واتا وئنه شيعرى لاي شاعير په يوهسته به سكيماى ئاوه زى و وشه ي و ژينگه ييه كه يه وه.

له گه ل ئه مانه شدا ده بئت ئاماره به وه بكهين، كه بنه مايه كي ههره گرنگى وئنه شيعري، بونى سۆزه. چونكه سۆز به خالئى گرنگى وئنه شيعري داده نرئ، بۆيه (كۆلرئج) به هاى تايبهت داوهت و ده لئت: ((وئنه به وشه و پر به ههست و سۆز)) (ئه مين، ۲۰۰۲: ۱۸).

له و پئناسانه ي سهره وه كه بۆ وئنه شيعري خرانه رو، ده رگرى چهن ناساندئيك ده بين و گوشراوه كه ي به چهن خالئيك ده يخنه رو:

۱- وئنه بنه مايه كي سهره كى شيعره، شيعرى بالآ ئه وه شيعره به كه وئنه شيعري بالآ و كاريگه رى تيدا بئت.

۲- هونهره کانی رهوانیژی دهبنه ههویێ له دایکبونی وینهی شیعی، لیرهوه دهکرت بگوتریت کهم وینهی شیعی هیه، که هونهریکی رهوانیژی تیدا نه بێت.

۳- ئەندیشهی شاعیر و وینهی شیعی لهیهك جياناکرتیهوه، ئەندیشهی شاعیر و وینهی شیعی هاوهلدوانهی تیکچرژاو و تهواوکهری به کترین.

۴- سۆز بنه مایه کی ههره گرنگی خولقاندنی وینهی شیعییه، وینهیهك وینهیه کی کاریگهره، که به دهر نه بێت له سۆز.

دوه: په یوه ندی بنه ما و توخمه پیکهینه ره کانی شیعر به وینهی شیعییهوه:

به شیوهیه گی گشتی وینهی شیعی، له چه ند پایهیهك، یان توخمیک پیکدیت، که لیره دا به کورتی گوزهریک به سه ریاندا ده کهین:

۱- زمان

زمان به کیکه له توخمه پیکهینه ره کانی وینهی شیعی، رۆلێکی سه ره کی ده گێرت له بنیاتنان و چیکردنی وینهی شیعی دا و پیدهری موسیقای شیعییه به وینه و ده وره بهی وینه که، چونکه شیعر کیان و بونیاتیکی تهواو زمانیه و ههر یه که زمانیه کانیشن ئەم موسیقایه دروست ده کهن. په یوه ندی نیوان وینهی شیعی و زمان له سه ره ئەو بنچینه به بیاتراوه، که (وینه ده توانیت په یوه ندی نوێ بۆ وشه کان بخولقینیت، ئەمهش له رێگه به کارهینانی زمان و فرههنگی وشه وه ده وله مند ده بێت) (عه بدولر حمان و عه بدوللا، ۲۰۱۶: ۹).

هاوکات ده کرت ئەوهش بگوتریت، له گه ل به کارهینانی زمان، گرنگه شاعیر کار له سه ره په تیوبنی زمانه که بکات و فرههنگی تایبهت و خودی به خۆی هه بێت، چونکه تا زمانه که و خه زنه ی وشه ی ده وله مند و پاراو بێت، ئەوه ندesh وینه شیعییه که ی کاریگهری له سه ره خوینهری ئەو زمانه به جیده هیلێت.

۲- بیر

بیر تیشکیکه به ئەقلی شاعیر دا دیت، ئەگه ره نه خشه ی بۆ دانه ریزیت و به رز نه بێته وه به ره و خه یال و پیکهاته کانی تری وینهی شیعی به شداری تیدا نه کهن، ئەوا وهك هه مو ئەو بیرانه ی لیدیت که رۆژانه به نیو میشکی که سانی ئاسایدا دیت و نابن به شیعر.

له زانستی ده رونا سیدا ((بیر و به بیردا هاتنه وه بناغه ی پرۆسه عه قلییه کانی مرۆفه، ئەو هیزه به که هه مو پرۆسه عه قلییه کانی تر به کار ده خات، چونکه بێ بیرها تنه وه هه مو رودا وه کانی ژیان بریتیده بێت له دوباره بونه وه به کی بێسود و مرۆف تیدا هه یج فیرا بێت، ههر بۆیهش بیرها تنه وه به یه کیک له پرۆسه مه عریفیه گرنگه کانی ژیان ده ژمێردیت)) (عزیز، ۲۰۱۷: ۱۰۰).

به م پێیه (جیهانی ههسته کان و جیهانی بیر له لای شاعیر له یه کتر جیانابنه وه و له واژه شیعییه کانیشدا هه ردو جیهانه که به یه کدا ده چن، وهك هه ندیک ره خنه گر ره سه نایه تی وینه ده به ستنه وه به توانای شاعیر له تهواو گواسته وه ی بیره کانیا ن بۆ خوینهران. به م جۆره بیر ده بێته کرۆکیکی گرنگی وینه) (که ریم، ۲۰۰۹: ۴۵). سا ههر جۆره بیریک بێت، نه ته وه ی و ئاینی و خۆشه ویستی و... هتد، بێت.

۳- ئەندیشه

کۆله که و توخمیکی پیکهینه ره و بنچینه یه له وینهی شیعی دا، (ئهم ره گه زه کاریگهریه کی گه وره ی هه یه له شیعر دا به گشتی و له وینهی شیعی دا به تایبه تی، چونکه به ره می تیکه لاو کردنی حه قیقه ت و واقیعه له گه ل خه یالدا، ئامانجی کار کردنه سه ره ده رو نی خوینهر و گوینگره) (که ردی، ۲۰۰۴: ۶۸).

ئەندیشه به سه رچا وه یه کی سه ره کی هه مو ده قیکی ئەده بی داده نریت، به تایبهت ده قی شیعی، بۆیه تاراده یه کی زۆر به های ده ق به ئاستی کاریگهری و قولی و فراوانی ئەندیشه وه به ستراره، چونکه (ئەندیشه ده ریا به کی له بننه ها توه بۆ

ھىنانەكايە پىرۇسەي داھىيان و گۇرانكارى و تازەگەرى لە شىعردا. ھەروەھا لە جىھانى ئەندىشەدا شتەكان و وشەكان واقىيى نىن، بەلكو پىشت بە ئەندىشەي شاعىر دەبەستىن و شاعىرىش دەستكراوھە لە چىكردنى وىنەي ئەندىشەپىدا، چونكە ئەندىشە ھىزىكە لە ھىزەكانى دەرونى مرؤف. شاعىر دەتوانىت بەھۆى ھونەرەكانى رەوانىيىزى و ھەلبۇزاردنى وشە و رىستەي جوان و ناسكەو وىنەي ئەندىشەي دابھىنىت و بىگەيەننىتە خوئىنەر) (عەبدولرەحمان و عەبدوللا، ۲۰۱۶: ۱۰). ھاوكات ئەندىشە يەككە لەو قۇناغ و پلەبەندىيانەي كە ھەر شىعريكى پىدا تىپەر دەبىت، سەرچاوەي جياكەرەوھەشە بۆ لە شىعريكەو بۆ شىعريكى تر و لە شاعىرىكەو بۆ شاعىرىكى تر، چونكە زۇرجار لای شاعىران ھەمان تىما و ھەمان ھەست و سۆز ئامادەي ھەيە، ئەوھى ھەلاوئىردى دەكات ئەندىشەكەيانە و جياوازي و جوانى دروست دەكات.

۴- سۆز

يەككە توخمە پىكھىنەرەكانى وىنەي شىعري، ديارە ھەر سۆزىشە كە جوانى و كارىگەرى و چالاکى و بەردەوامى و ھىشتەنەو بە وىنە دەبەخشىت. سۆز لەزانستى دەروندا بەو پىناسە دەكرىت كە (دياردەيەكى وىژدانى و دەرونيە و لەھەست و نەستى خاوەنەكەيەو لەبەر چەند ھۆيەكى ماددى و بىرى و ھەلچونى شەپۆل دەدات و بون و قەوارەي خۆي جىدەكاتەو لای خوئىنەر، كارىگەريەكەشى لەرەنگ و دەنگ و بزاونى جەستەپىدا خۆي دەنوئىت) (گەردى، ۲۰۰۵: ۸۵).

سۆز لەشىعردا بەگشتى و لەشىعري لىركىدا بەتايىبەتى، رەگەزىكى كارا و پىويستە، ھەر بۆيە لەلایەن نوسەر و رەخنەگرانەو بەيەخىكى زۆرى پىدراو، لەم بارەيەو (تىۆدور واگس)، دەلئىت: ((ھىچ دەربىرىنىكى ئەدەبى، كە پىي بوترىت شىعر، بونى نىيە، ئەگەر لە بنەرەتدا سۆزاوي نەبىت، ھەمان بۆچونىش لەلای (پىيۆت) دەبىرىت و ئەمىش پىي وايە سۆز ھەوئى ھەمو دەقىكى ئەدەبى داھىنراو)) (كەرىم، ۲۰۰۹: ۳۶).

مەبەست لە سۆز ئەو ھەلچون و حالەتە ھەماسىيە، كە شاعىر بەھۆي روداويكەو لەخۆيدا ھەستى پى دەكات و دەيەوئىت لەو ھەستەي خۆيدا خوئىنەر يان بىسەر لەگەل خۆي ھاودەم و ھاوبەش بكات، (ئەگەر شاعىر نەيتوانى لەبەرھەمەكانى سۆزىكى بەرزى تيا بەكاربھىنىت و كار لەخوئىنەرىش نەكات، ئەوا شىعەرەكانى لە جموجول دەكەون بەھاو جوانىشان كەم دەبىتەو) (عيسا، ۲۰۰۹: ۶۷).

لایەنىكى تر كە پىويستە لە باسى ئەم توخمەدا سەرنجى ئاراستە بكەين، ئەو زمانەيە كە سۆز بەرجەستەي دەكات، بەو پىيەي شاعىر زمان دەكاتە پرد لەرپگەيەو سۆزى دەقەكە بە خوئىنەر دەگەيەنئىت، لەمەشدا دەبىت خۆي لەبەكارھىنانى وشەي قورس و نامۆ و واتايى ئالۆز بەدورىگىت، لەبەرئەوھى لە دۆخى وادا خوئىنەر بەلایەنە زمانىيەكەيەو خەرىك دەبىت و لە بر و سۆزى دەقەكە دوردەكەوئىتەو، لەكاتىكدا سۆز تايەتمەندىيەكانى وىنە راقە دەكات، كارىگەرى و جوانىيەكەشى دەگوازىتەو. بۆيە پىويستە شاعىر بەچاكى سۆز بگەيەنئىت و بىگوازىتەو، ئەمەش بەدى نايت تەنھا ئەگەر شاعىر بەچاكى زمان بەكار نەھىنىت، بە ھەمو ئەو چالاکى و ھىزە كارىگەر و ئىحسانەي كە ھەيەتى (عەلى، ۱۹۹۸: ۴۴).

۵- نەست

رۆلى نەست لەپىكھىنانى وىنەي شىعريدا ھىچ كات لەرۆلى توخمە پىكھىنەرەكانى تر كەمتر نىيە، نەك ھەر ئەو بەلكو ھەندىك لە رەخنەگران بۆ ئەو دەچن كارىگەرترىن رەگەزە، بەو پىيەي نەست سەرچاوەي داھىنانى ھونەر بەگشتى و وىنەي شىعري بەتايىبەتەي، لەم رەوھە (دكتور محەمەد غنىمى ھلال) دەلئىت: ((ھەمو وىنەيەك لەداھىنانى ھونەرىدا رەگ و رىشەي لەجىھانى نەستدا رۆچو، چونكە لەپىشت ئەو تروسكايەي كە لە دەرونى خۆماندا ھەستى پى

دهكهين، بوارتيكي تاريكي نهزانراو ههيه كه ليوانليوه له دياردهي دهروني و تهنها رهنگدانهوهي ئالوزي نهبيت هيجي لهبارهوه نازانين)) (هلال، ۱۹۷۳: ۳۷۱).

مه بهست له نهست و نه كوگا روڤشيرييه كه له كه بوه كه ونارهيهيه، كه له ناخي ئه ديب و شاعيردا ههيه و روڤتيكي گه و ره ده بيتت له دروستكردني و نه ته ده بيه كاندا. شيعريش و نه ي خوي له ريگهيه وه لي هه لده هينجيتت (عيسا، ۲۰۰۹: ۷۱).

گرنگي نهست (لاشعور) بو و نه له وه دايه، كه و نه خوي خالي بهيه گه يشتنه وهي ئيستا و رابردوه، له و يش گرنگتر نه وهيه نهست يادگار يه كانى مندالي ده خاته سهر و نه كه و چيژتيكي تايه تي ده دات و ده بيتت مايه ي دلرفيتي و نه كه (گه ردی: ۲۰۰۴: ۸۹).

۶-واقيع

واقيعيش يه كيكي تره له توخمه پيكهينه ره كانى و نه ي شيعري، روڤتيكي سهره كي له بنياتنان و ئاراسته كردني و نه ي شيعريدا ده گيژيت، واقيع و و نه واقيعيه كان دابراو نين له شيعري شاعيران، ((هه مو نه و شتانه ي كه روژانه ده يانبينين له سروشت و گيانله بهران و نه و شتانه ي كه بونيكي بهرجهسته و تايه تيان ههيه و مروف ده توانيت هه لسو كه وتيان له گه لدا بكات، به جوړتيك له جوړه كان ده بنه واقيع و كه رهسته ي بابته هونه ري و و نه ي شيعري)) (سهرچاوه ي پيشو، هه مان لاپه ره).

ده كرپت نه وه يش بخهينه رو كه ((زوړجار واقيع به ئه نديشه يازي ده بيت له ئه ده بدا و زور نوسهر هه ن وه هم و ئه نديشه تيكل ده كه ن و و نه ي راسته قينه ي پي ده شيوين)) (عيسا، ۲۰۰۹: ۵۸)، تاو كو واقيعه نوپي كه هه م شيعري بكه و نه وه، هه ميش بهرگه كيراو بيت، كه ئه مه يه كي كه له ئامانجه كانى ئه ده ب به گشتي و ژانري شيعر به تايه تي. كوي نه و توخمه پيكهينه ره كانه له هه ناوي و نه ي شيعريدا ئاماده ييان ههيه، ئه مه ش نه و هوكارهيه كه و نه ي شيعري بايه خ و گرنگي بهردهوام و ناكو تاي ههيه له به خشي ئيستاتيكا و شيعريه تدا. به و هوپه شه وهيه و نه ي شيعريه كانى تايه ت به هه ر شاعيريك له وي تر ناچيت، چونكه ئاوه زه هه لچراو و كه له كه بوه كه ي نهست و ئه نديشه و سوژ و بير و واقيعي ژيان و ژينگه ي هه ر شاعيريك له شاعيريكي تر جودايه.

تهوهري سييه م: ئيستاتيكا ي و نه ي شيعري

توژينه وه كان بنه ما و پيكهاته كانى ئيستاتيكان له شيعردا به سهر سي ئاستدا دابه شكردوه، كه روڤيان ههيه له پيداني جواني و چيژدا، ئه وانيش: يه كه م: ئيستاتيكا ي ده ره وه، كه بريتين له زمان و و نه ي شيعري و موسيqa. دوه م: ئيستاتيكا ي ناوه وه، كه سوژ و خه يال و بير له خو ده گريت. سييه ميش هه ماهه نكي نيوان هه ردو ئاسته كه ي پيشوه (بروانه: صهبا، ۱۳۸۴: ۹۳).

ده بينين و نه ي شيعري كه دوه مين ره گه زي ئاستي ئيستاتيكا ي ده ره وهيه، پيده ريكي گه و ره و به پيژ و به بريشتي ئيستاتيكا ي شيعريه.

له م روه وه (پاول كوژين) له باره ي گرنگي و نه و جواني و نه له شيعردا، ده لپت: (بيروكه و و نه دلي هونه رن، گياني شيعر و نه يه، جواني شيعر جگه له كيش و رپتم له و نه ي شيعريدايه) (ته نيا، ۲۰۰۵، ۱۶)، ئه م و نه ي به گياني شيعر و ره گه زيكي گرنگي جوانيناسي داناوه، و اتا هه ر زيندوتي و جوله يه ك له شيعردا هه بيت، نه وا له ريگه ي و نه وهيه، كه شاعير داهينه رييه تي. هه ر بوپه (و نه له نيو ده قدا ناسنامه ي داهيتاني نوسهره كه يه و سحر و جوانيه كي و اي له خو دا هه لگرتوه، كه تواناي كه مه ندكي ش كردني خو تيه ري تيدا يه و خو تيه ر وا هه ست ده كات سه يري تابلويه كي هونه ري ده كات) (خوشناو ۲۰۱۰: ۲۷۷).

ئاشکرایه یهك له مهبهست و ئهركه دیارهکانی شیعریش بهرهمههینانی ئیستاتیکیهت و جوانی روته، خودی شیعر دهستی دهگاته شوینگهلیك كه تنها خوی پهی پچ دهبات. ئهركیکی سهرهکی شیعر ههر له کۆنهوه له پیناو جوانیدا بو، بچ هیچ کاریگهریهکی دهرهکی و ئایدۆلۆجی. (ئامانج و مهبهستی شیعریش، بهرهمههینانی مانای نوێ و وینهی ئیستاتیکی نههینراو و نهوسراوه له نیو زماندا، له رینگهی وینهی هیمای و وینهی میتافۆری و بنهماکانی شیعریهت و گهمهی زمانی و موسیقاوه) (حهسن، ۲۰۲۰، ۹).

یهکیك له رهگهز و پیکهاتهکانی جوانی و کهوتنهوهی جوانی له شیعردا پپووستی به ئامادهی بهردهوامی وینهی شیعریه، چونکه شیعر (ناتوانیت بهی وینه و غیای وینه پارێزگاری له سیما ئیستاتیکی و هونهریهکهی بکات، بویه بهردهوام شاعیر له خهمی داهینانی وینهی شیعری نویدایه، بهو ئامانجهی شیعریهت و ئیستاتیکی دهقهکانی بپارێزیت و گیانی نهمریان به بهردابکات) (کههیم، ۲۰۱۲: ۲۵).

وینهی شیعری له ههر ئهدهبیکدا به کۆن و نوێ و هاوچهرخهوه پیدهیری جوانی و شیعریهته، بهتایبهتیر (له شیعری نویدا (وینه) کههستهی گوزارشته، که دیمهنیکی زیندو دهگوازیتوه و ئهزمونیکی مرۆفایهتی کورت دهکاتهوه) (حسین، ۲۰۰۸: ۹۵).

بهم پپیه وینهی شیعری و جوانی له شیعردا، دوانهیهکی دانهبروان، ههر بویه یهکیك له مۆتیفه بهرچاو و دیارهکانی پیدهیری جوانی له له شیعردا بنده به چۆنیهتی و چهندیی بهکاربردنی وینهی شیعریهوه. ههر یهك له ئیستاتیکی جۆرهکانی ئهم وینهیهش دهولهمنده به پیدانی جوانی به شیعر، که له بهشی دواتردا جوانی و شیعریهتی ههریهکیان له کۆنتیکستی خۆیاند، بهرباس دهدهین.

بهشی دوهم: ئیستاتیکی جۆرهکانی وینهی شیعری لای بهکر عهلی

یهکهم: وینهی لیکچواندن و خواستن

۱- وینهی لیکچواندن

وینهی چواندن (کۆنترین وینهی رونیژیه و کههسهی خهیاڵه و له وینه و هونهرهکانی تری رهوانیژی ئاسانتره بۆ تیگههستن، ئهم هونهره وهکو هونهرهکانی تر بهگهلی قوناغدا تپهههیه و پشکهوتوه و بوته هونهریکی دیاری رونیژی)) (مطلوب، ۱۹۸۳: ۱۷۳). ئهم وینهیه له سادهترین پیناسهیدا ئهوهیه که شتیک بهشتیکی دی بچوینیت، که له چهند رویهکهوه هاوبهش بن، شاعیر دهتوانیت به ئاسانی بهکاریههینیت، ههر ئهم ئاسان-بهکاریههینانهشیهتی وای لیکردوه ((به سادهترین شیوازی هونهری پیکهینانی وینه دابنیت، کاتیک شاعیر شتیک به شتیک دهچوینیت، که له چهند رویهکهوه له یهك دهچن) (حهمه: ۲۰۰۱: ۱۲). بهشیوهیهکی بهربلاو و زۆر شاعیران وینهی لیکچواندن بهکاردههین بۆ رونکردنهوه و جوانتر خستنهروی شتهکان و وینهکان و پیشاندانی سیفهتی گهشی لیچو، بههوی سیفهتی زهقی لهوچوهوه (عیسا، ۲۰۰۹: ۹۲). جوانی و ئیستاتیکی ئهم هونهره باوهی شیعر رونکردنهوه و بهرباسدانی ههست و خهیاڵیکی نهزانراوه و بهرجهسته و پیشاندانییهتی به شت و ههست و مادهیهکی ناسراو. بهکر عهلی شاعیر دهلیت:

گریای پر چاوی ئهو جۆگه لانهی

له شوینپیکانی (نالی) یا تهقین...

هینده گریاوی هاكا پاییزی

چاوهکانیشت وهك گهلا وههین (عهلی، ۲۰۱۰: ۴۵)

لهم پارچه شیعره، ئیستاتیکی وینهی شیعری له رینگهی وینهی لیکچواندنهوه کهوتوتهوه، که له وینهی شیعری (چاوهکانت وهك گهلا) دایه، چاوی به گهلا چواندوه، جاریک که له تاوگریان و شین و زاریدا چون گهلا له پایزدا لیلای

نیوہشہوہو

منی تابوتی ههزاران

۲- وینه‌ی خواستن:

پہرو بالی له دەرگه که تان هه لئه سوئ

کهواته چۆن دهمه و ئیوارانی که دێ

نه زانانه پێ پیا نهی؟ (عهلی، ۲۰۱۰: ۵۴)

لهم شیعرهیدا شاعیر، له رێگه‌ی هونه‌ری شیعره‌ی که‌ونار و دێرینی ئه‌ده‌بییه‌وه، که‌ وێنه‌ی خواسته‌ (خواستنی ئاشکرا- هونه‌ری له‌جیدانان)ه، له‌بری یاره‌که‌ی سێ وشه‌ ده‌هینیته‌وه، یه‌که‌میان په‌پوله‌یه‌ و له‌ ناسکی یاره‌که‌یدا و له‌ ته‌مه‌نککورتی عیشقه‌که‌ی نێوانیاندا. دوه‌میان گۆله‌، که‌ وێنه‌یه‌کی خواسته‌ی باو و به‌رچاوی نێو ئه‌ده‌بیاتی دنیا و رۆژه‌لات و کوردیه‌یه‌. سێهه‌میان چواندنییه‌تی به‌ حه‌بیبه‌که‌ی نالی و شاره‌زور له‌ خۆشه‌ویستی و به‌ناوبانگییدا. کۆکردنه‌وه‌ و په‌یوه‌ندی په‌پوله‌ و گۆل و حه‌بیبه‌ و له‌بریدانانی یاره‌که‌ی له‌ شوێنیان و خواسته‌ن و گواسته‌نه‌وه‌ی تایبه‌تمه‌ندی به‌رچاوی هه‌ریه‌که‌یان بۆ یاره‌که‌ی، ئه‌و ئیستاتیکیه‌یه‌ که‌ وێنه‌ی خواسته‌ن ده‌یه‌خشیته‌ له‌ شیعردا به‌گشتی و لهم نمونه‌یه‌شدا به‌تایبه‌تی.

له‌ وێنه‌یه‌کی تری هونه‌ری خواسته‌ندا ده‌لێت:

خۆت تاوانباری که‌ کاتێ

په‌نجه‌ره‌که‌ت بانگی کردم

منیش مه‌ستیکی بێ سه‌ر بوم

بۆیه‌ هاتم، روبرێک بوی په‌لت گرتم...

فرێتداهه‌ ناو خۆته‌وه‌

منیش عه‌شقیکی بۆه‌ر بوم (عه‌لی، ۲۰۱۰: ۵۹)

لێردا شاعیر له‌ رێگه‌ی هونه‌ری خواسته‌نه‌وه‌ وێنه‌یه‌کی ئیستاتیکی چێک‌دوه‌ له‌ وێنه‌ی (په‌نجه‌ره‌که‌ت بانگی کردم)، شاعیر په‌نجه‌ره‌ی به‌ که‌س‌کردوه‌ و جووری وێنه‌که‌ له‌ هونه‌ری خواسته‌ندا به‌ (خواستنی درکاو) ناوبرده‌ کراوه‌، که‌ شاعیر تایبه‌تمه‌ندی بانگ‌کردن که‌ هه‌ی مرۆفه‌، به‌ په‌نجه‌ره‌ی به‌خشیوه‌. ئیستاتیکی ئه‌م جووره‌ له‌ هونه‌ری خواسته‌ن ئه‌وه‌یه‌ که‌ هونه‌ریکی ته‌واو مرۆفی و شیعره‌ی و وجودی بآلایه‌، که‌ ئایدیای مرۆسه‌نته‌ری له‌ شیعردا ده‌مه‌زینیت و گیان ده‌کاته‌ به‌ری شته‌ نازیندوه‌کان، به‌وه‌ی که‌ مرۆف شته‌کانی ده‌ورو به‌ری خۆی وه‌ک خۆی و نزیک له‌ خۆی ده‌بینیت و گیانی به‌به‌ردا ده‌کات. تێیدا هونه‌ری به‌که‌س‌کردنی به‌کاربردوه‌، که‌ فۆرمیکی تایبه‌تی وێنه‌ی خواسته‌ن.

دوه‌م: وێنه‌ی شیعره‌ی له‌روی تا‌ک و کۆیه‌وه‌

۱- وێنه‌ی تا‌ک:

ئه‌م جووری وێنه‌ بریتییه‌ ((له‌ تا‌که‌ وێنه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ، که‌ شاعیر زۆرجار له‌ دێرێکدا، یان له‌ کۆپله‌شی‌عیرێکدا ده‌بنه‌خشی‌نیت)) (عه‌بدوله‌حمان و عه‌بدوللا، ۲۰۱۶: ۱۲)، باخود وێنه‌ی تا‌ک ((بچوکت‌ترین وێنه‌یه‌ که‌ خۆی له‌ تا‌که‌ دێرێکدا ده‌بینیته‌وه‌ که‌ به‌ شیوازی‌ک له‌ شیوازه‌کان له‌ یه‌که‌ی گه‌وره‌تر دروست ده‌بێت، به‌ گرێدان و پێکه‌وه‌به‌ستنی وێنه‌ تا‌که‌کان، واته‌ هه‌ر یه‌که‌ له‌ وێنه‌ی لێک‌دراو و وێنه‌ گشتیه‌یه‌کان له‌ چهند وێنه‌یه‌کی تا‌ک پێکهاتون، به‌لام رۆخساری خۆیان به‌ شیوازی‌کی تر ده‌گۆرن و تایبه‌تمه‌ندی خۆیانمان ده‌بێت)) (عیسا، ۲۰۰۹: ۸۰).

شاعیر له‌ شیعرێکیدا لهم روه‌وه‌ ده‌لێت:

من ئه‌رۆم و تکایه‌ پێ بلێن ئێتر به‌ دیدارم ناگاته‌وه‌...

من ئه‌رۆم و که‌ رۆیشتم، وه‌ک چه‌م ئه‌رۆم

چه‌میش ئاور ناداته‌وه‌ (عه‌لی، ۲۰۱۰: ۴۸)

لێردا شاعیر، له‌ رێی هونه‌ری لێک‌چواندنه‌وه‌ (خۆی) به‌ (چه‌م) چواندوه‌، وێنه‌یه‌کی ئیستاتیکی له‌پێشینه‌نه‌چوی دروست‌کردوه‌، (رۆیشتم وه‌ک چه‌م ئه‌رۆم) وێنه‌یه‌کی تا‌که‌ و به‌ ته‌نها واتایه‌کی رۆن و جوانی به‌ ده‌سته‌وه‌ داوه‌ و بوته‌

چەق پارچە شیعەرە کە. شاعیر زرنگانە بۆ رۆیشتن و سەرھەلگرتن و ئاوارەبونی خۆی و یتیمەکی بالانمای بۆ ئەو مەبەستەیی خۆی ھیناوەتەو، کە چەمە و تایبەتمەندییە ھاوشیوەکەیی لە شیعەرە کەدا دروست ھەلژاردو.

یا لە شیعەریکی دیکەدا دەلیت:

سا یوسفی ولاتی ملیۆنەھا بیر

شاعیری شیت

بنو ئاخەر لەم میسری ملیۆن بیرەیا

کام زولەیخا کام یاقوب و بیر و برا...

لە تەنیاپی و گریانی (یوسف) یت ئەگات؟ (عەلی، ۲۰۱۰: ۳۴)

لێرەدا شاعیر، چەند ویتیمەکی تاکێ کەلەکەبوی لەرێگەیی ھونەری خواستەنەو دروستکردو. وەك (میسر، ولاتی ملیۆنەھا بیر) لەبری (کوردستان)، (زولەیخا) مەبەست لە (کچانی کوردستان) و (یاقوب-یەعقوب پیغەمبەر-د.خ) لەبری (باوکانی کوردستان) ھیناوەتەو، ئەمانە ھەریە کەیان ویتیمەکی تاکێ سەریەخوێان دروستکردو و تیکرا ویتیمەکی لیکدراوی پر لە ئیستاتیکیان ئەفراندو.

۲- ویتیمە لیکدراو:

ویتیمە لیکدراو بریتیە لە دو ویتیمە یان زیاتر، کە بەسەر یە کەوێ تیکەل دەبن و ویتیمەکی لیکدراو دروست دەکەن، ھەندیکجار شاعیر بۆ جوانکردنی دەقە شیعەرییە کە، کۆمەڵێک ویتیمە بنیات دەنێت (عەبدولرەحمان و عەبدوللا، ۲۰۱۶: ۱۴)

گرنگی و جوانی ئەم جۆرە ویتیمە لەویدا دەردەکەوێت، کاتێک شاعیر ناتوانێت، مەبەست و توانستە شیعەرییە کە، لە شیوەی ویتیمە تاکدا دەریبێت، بۆیە ناچار پەنا دەباتە بەر چیکردنی ویتیمە لیکدراو، تا لەم رێگەییەو بتوانێت، ھەستی شاعیرانەیی خۆی دەریبێت. شاعیر لە کۆڵە شیعەریکدا دەلیت:

بەلام ئەفسوس

تۆش ھەر وەکو کچانی تری شارەکەم،

با... نیت... شەھە

چەم... نیت... زەھە

شەستەباران... نیت... پرۆشە (عەلی، ۲۰۱۰: ۵۶)

شاعیر لە ھەریەك لەم دیوانەدا: (با... نیت... شەھە) یاری بە شەھە چواندو. (چەم... نیت... زەھە) یاری بە زەھە (کانی) چواندو. (شەستەباران... نیت... پرۆشە) یاری بە پرۆشە چواندو. واتە (یار) لێچو و (شەھە، زەھە، پرۆشە) لەوچون. لە رێگەیی ھونەری لێکچواندەو ویتیمەکی لیکدراوی یە کەبەدواوەکی دروستکردو. ئەم ویتیمە لیکدراوانە دەرخی نەستی شاعیرن، کە گە و گەزە و ئەسەفی ھەییە لە یارەکەیی وەك کچانی تری شارە. لە رێگەییەو دەگەینە ئەوێ کە شاعیر چون خۆی، رۆحیکی پر جۆلە و نەبزیو و نەگراوی لە یارەکەیی دەوێت و داوا دەکات. کەوتەوێ جوانییش لێرەدا لەویدا، شاعیر دژیەکی پر لەتافەتی لەو سەفی یارەکیدە ھیناوەتەو. شاعیر لە شیعەریکی دیکەدا دەلیت:

بۆچی نایە فەریشتە کەم گۆلم ھۆ خەمە کە شەویم

کە دنیام وەك ئەستێرە ئاسمان و خوا خۆشت دەویم (عەلی، ۲۰۱۰: ۵۳)

له دېرى يه كه مءدا، له رېگهى هونهرى خواستنه وه، وئيهه كى دروستكردوه، كاتېك خۆشهويسته كهى به (فرشته و گول و خهه) چواندوه، ههئبهت كه (يار) نههاتوه، ههرهكه لهو وشانه لهجى داناون. له دېرى دواترېشدا، خۆشهويستى يارهكهشى بۆ خۆى چواندوه به گهرهه خۆشهويستى مرؤف بۆ (ئهستېره و ئاسمان و خوا)، كه ههرسېكيان (لهوچون). بههه جۆره به ههردو وئيهكهوه، وئيهه كى ئىستاتېكى لېكدراوى دروستكردوه. له ههناوېشيدا ئهوه ئهوه ئىستاتېكېيه دهبنرېت كه يار بۆ ئهه خهه بهردهوامى شهوئيهتى و خۆشهويستى ئهههه بۆ ئهوه وهك خۆشهويستى ههرهكه لهو سيانهيه.

سېيهه: جۆرهكانى وئيهه له روى ههستهكانهوه

۱- وئيهه ههستى بېنېن:

بهربلاوترين جۆرى وئيهه ههستيهه كانه، بېنېن و وئيهه دوانهه دانهبراون، ئهگهر لهه جۆره وئيهه وردېينهوه بۆمان دهردهكهوئيت كه ((وئيهه ههستى بېنېن له ههستهكانى تر كاريگهرتره و مهوداى فراوانتره و باشر گوزارشت له مهههستى شاعير دهكات)) (مستهفا، ۲۰۰۹: ۱۵). له رېگهه ئهه جۆره له وئيههه جوانى جياوازيه ههستيهه كان و درككردنى شاعيرانمان، بهروارد به مرؤفانى تر بۆ دهردهكهوئيت.

شاعير له شيعرى (هانا) دا دهئيت:

ده.. دهركهوه گولم ههشتا، پېلو فهرشى سههرهپيه

دل كلؤيهكه بهفرى سورى ناو پېكهكانى شهوئيهه (عهلى، ۲۰۱۰: ۵۳)

له رېى هونهرى لېكچواندنهوه، وئيهه ههستى بېنېنى دروستكردوه. كاتېك (پېلو) به (فهرشى سههرهپى) و (دل) به (كلؤيهكه بهفرى سور) چواندوه. ئهه وئيهه وهك تابلؤيه كى شيعرى ناوازه دهردهكهون، كه له رېگهه ههستى بېنېن و چاوهوه، دهبنرېن و له خهيال و ئهنديشهه ههستى پى دهكرېت و ئىستاتېكى دهكهوئيهوه. ههر ئهه جۆره وئيهه، له پارچه شيعرېكى ديكهيدا بهرچاوه دهكهوئيت، كه دهئيت:

خۆت تاوانبارى كه كاتى

پههجهرهكهه بانگى كردم

منېش مهستېكى پى سههريوم،

بۆيههاتم، روبارېك بوى

پهلت گرتم.. فرېتدامه ناو خۆتهوه

منېش عهشقېكى بۆهر بوم (عهلى، ۲۰۱۰: ۵۳)

لېره، له شيعرى (ترپى تال) دا، دو وئيهه ههستى بېنېنى دروستكردوه. يهكهههه له رېى خواستنهوه (خواستنى ئاشكرا- بهكهسكردن)، (پههجهره) وهكو (مرؤف) وئيا كردوه، دوهههه له رېى لېكچواندنهوه (روبارېك بوى) (ى) كه ئاماژه بۆ (تۆ) ئهكات لېچوه و (روبار) لهوچوه. لهههردو وئيهكهه ههستى بېنېن كارايه و ههردو وئيهكه دهلالهت له چونهزوره بۆ ئيو دلى يار و كهوتنهناو روبارى ئهوين و عهشقى يارهوه دهكات و بهچاوه بهههستى بېنېن دهوانرېت بېنرېت و وئيا بكرېت. دههههه شاعير بۆ ئهوهه ههستى ناخ و دهرونى بهههسته بكات و بېنوسېتهوه، كه چۆن كهوتوته ناو خۆشهويستى بهههههه يارهوه، هاتوه له رېگهه وئيهه ههستى بېنېنهوه، ئهوه ههسته تايبهتهه خۆى له ئىستاتېكاي ئهه جۆره له وئيههه بهههسته كردوه.

هاوكات له شيعرى (تكا) دا، وئيههه كى جوانى له رېگهه ههستى بېنېنهوه، چيكدوده، كاتېك گرؤلكه و چياكانى ولاى يار، له سههريكى تاشراوههه و تئيدا دهئيت:

له ولاتېكا خۆشم دهوئى

گردۆلكە و چياكانيشى
كه ئىستانكه له سهريكى تاشراو ئهچن
بى نزارن، هىي ئيمه نين
هىي پايتهخت و ژنهكانى سهركۆمارن (عهلى، ۲۰۱۰: ۵۲)
۲- وئنهى ههستى بيستن:

زور جار شاعير له ږيگه‌ي هه‌ستي بيستنه‌وه ويڼه‌ي شيعري بنيات دهنيت، هم ويڼه‌يه‌ش ((هه‌مو دهنگه‌ سروشتي و ده‌ستکرده‌کان ده‌گرته‌وه که بهر گوچکه ده‌کون، له ږيگه‌ي بيستنه‌وه دهنگه‌کان ليک جيا ده‌که‌ينه‌وه. هه‌ر ويڼه‌يه‌کي شيعري له‌سهر بنه‌ماي دهنگ، يان ټاوازيان موسيقا بنيات نرا بيت، نه‌وه له ږيگه‌ي هه‌ستي بيستنه‌وه باشتر وهرده‌گيريت و هه‌ست به خوښي و جواني ويڼه‌که ده‌کړيت)) (گهردي، ۲۰۰۴: ۲۰۳).

وه‌ک شاعير به‌کر عه‌لي ده‌لت:

ئەمشەو تەنیا
شەو تابوتى مليۆن زايەلەو خۆزگەمە
شەو دۆزەخە ... زامە ... خەمە ... قريشكەمە
وەرە تا خەو رايئەژەندوم

تا پيڪ سهري لي نه سهندوم. (عهلي، ۲۰: ۵۵)

لږدها، شاعیر وینه‌ی هه‌ستی بیستی ئافرانده. که ده‌لی: (شه‌و دۆزه‌خه... زامه... خه‌مه... قریشکه‌مه) رونه‌که شه‌و ده‌بیزیت و نابیس‌تریت، به‌لام شاعیر هه‌ستی بیستی پێ به‌خشیوه. (شه‌و دۆزه‌خه) چونکه، هاوار و ناله‌ی ناخی تیدا ده‌بیس‌تریت، به‌تایبه‌تیر له‌ وینه‌ شیعریه‌کانی وه‌ک (شه‌و زایه‌له‌ و قریشکه‌مه)، هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش واتای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، شه‌وی ئه‌و بیستراوه، نه‌ک بیزراو، ئه‌مه‌ ئه‌و ئیستاتیکا و خه‌یاڵ و ئه‌ندیشه‌ شیعریه‌ جیاوازه‌یه، که هه‌رده‌م له‌ شاعیران چاوه‌ڕوان ده‌کری‌ت و له‌ مروّفانی ئاسای جیای ده‌کاته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌م وینه‌ جوانه‌شی له‌ رڤیگه‌ی لڤکچوانده‌وه‌ خسته‌ته‌رو.

باخود ده‌لڤت:

با ٺه مشهو مردن
هه روهك دهفه که ی دهر ویش عه بدوللا
بی نهوا وزرد بی (عهلی، ۲۰۱۰: ۴۱)

لڙهڻدا تايبه تمه نديي بيستراويي به (مردن) به خشيوه، له ږنگه ي چواندي به (دهف)، دهفه که ي دهرويش عه بدولاي ناوچه ي ههورامان، که له شيعره که ي عه بدولا (گوران) ي شاعيره وه پي ئاشنا بوين. شاعير له و شه وه خه مناکه يدا، حز به مردنيکي بيدهنگ ئه کات، وهك بيدهنگي دهفيک، که له دنگ و ئاواز که وتبيټ. ئيستاتيکاي جوړي ويټه که له وه دايه که که مجار ږيککه وتوه ويټه ي مردن به دهفيکي بيدهنگ و بيټهوا بچويزيټ و په يوه نديي مردن و بيدهنگي دهريخرت و فورميکي کوردانه وه ريگرت.

۳- وئىنەي ھەستى بۆنکردن:

بۆنکردن يەككى ترە لەو ھەستانەى كە شاعيران بۆ نەخشاندىنى وئە شيعريەكانيان پەناى بۆ دەبن. شاعير لە رڭگەى بۆنکردنەو دەچىتە نىو دنياى خەيالەو ە و كار لە وشە و رستە شيعريەكانى دەكات، لە وئەى بۆنکردن زۆرەى كات شاعير پەنا دەباتە بەر سروشت لە بۆنى گول و رەيحان.. ەتد بۆنى خواردنى خوۆش و ناخوۆش، بۆنى رزىنى لاشەى بەجىماو، كە شاعير دەتوانىت لە رڭگەيانەو ە سەرنجراكىشتەرن وئە شيعرى بنیات بنىت.

وهك شاعير دهئيت:

بهلام ئازيز

هۆ دله زهردهكهى پايز

دئنيابه ئه و پياوهى له باخه ئتايه..

ئه و سوارهى سهرى جۆگهله و شيعر و چرا،

له پاشكۆى ئه سپه كهيدايه

تهمهنى كورته، كورت وهك بۆن

كورت وهك دارهكهى ميجهرسۆن (عهلى، ۲۰۱۰: ۴۲)

شاعير له م شيعردها، ئه و ئهوينه مه وداكورت به (بۆن) دهچوئيت، كه بوته هۆى پشتگوختستنى ئهوينى جاويدانى
خۆى له لاي يار. بهم جۆره له رڭكهى وئيهى ههستى بۆنكردهوه، پهيامى خۆى له شيعره كهيدا گهياندهوه. بهههستى و
وردبونهوهى شاعير لږهدا نوازه و لهپيشينه نهچوه، وئيهيهكى ئيستاتيكى وا دههينيتتهوه (كورتى تهمهنى بۆن)، بۆ ههر
گوڭگر و خوئنهريكى زرنگ جىي لهسهرهستان و تڤرامانه.
له شيعريكى ديكهدا دهئيت:

له و رهشهبايهش خۆش نابم

تهنها شهوى له ههوشه تانا نوستي

بۆنى تهوئيل و پهرحهم و

ههناستى بۆكهسيكى كه بردن (عهلى، ۲۰۱۰: ۳۲)

لږهدا، شاعير باس له ههستى بۆنكردن دهكات و ئاسايى دهيداته پال (تهوئيل و پهرحهم و ههناسته) ي يار، ئهوهى
وئيه شيعرييهكهى تيدا كهوتوتهوه، بردنى بۆن و بهشتكردنييهتى، كه جۆريكى وئيهى ئيستاتيكى نوازيه و له رڭكهيهوه
بۆنى بهرحهسته كردوه و بهو جۆره وئيهيهكى جوان و ناسكى له شيعره كهيدا چيكردهوه.
۴- وئيهى چهشتن:

ئهمهش يه كيكى تره له پينج ههستهكهى ترى مرؤف، ((ئهم ههستهش وئيهى تالى و سوئرى و شيرينى دياردهكانى
ژيانى پڤدهكيشريت.)) (گهردى، ۲۰۰۴: ۲۰۶)، بهشيوهيهكى گشتى (بهكر عهلى) له شيعره كانيدا، به شيوهيهكى جياواز
و داهيئهرانه ئهم ههستهى بهكارهيناهوه. بۆ وئيه له شيعريكيده دهئيت:

شيعره كانم تري تالان

نابنه گوله..

نابنه قامچى و قهپ و باروت (عهلى، ۲۰۱۰: ۵۸)

لږهدا، ههستى چهشتن (تامكردن) به شيعره كانى دهبهخشيت. كه شيعره كانى به (تري تال) دهچوئيت، بۆيه ئه و
وئيهيهى كه دروستى كردوه، دهبيتته وئيهى (ههستى چهشتن) و تهعير له تالى شيعره كانى دهكات، ههلبهت بۆ
ئهوانهى كه پي جارس و قهلس دهبن و حهقيقهتى راستينهى شيعره كانى نابين، لى تاله و ئازاريكى كه مى مرؤف دهدهن
و نابنه گولله و قامچى و باروت، مرؤفى پى لهناوبهه و پى ئازاريكى سهخت بدن.
يان له شيعريكى ديكهدا، دهئيت:

حهزم ئه كرد بهر لهوهى كه برؤمهوه

نازداره كهم له پيكتيكدا بخؤمهوه. (عهلى، ۲۰۱۰: ۴۱)

له دېری دوه مدا شاعیر که ده لیت: (نازداره کهم له پیکیکدا بخۆمهوه) وینهیه کی دروستکردوه، که تاییدا ههستی چهشتن ههیه، کاتیک ئارهزوی خواردنهوهی به تاسهوه دهکات و دهیهویت لهخۆیدا بیتوینیتتهوه و به خوین و دهمارهکانی خۆی ئاشنا بکات و دوه دو زیاتر مهستی بکهن.

5- وینهیه ههستی بهرکهوتن:

بینگومان ئەم جوړه له ههستهکانی تر جیاوازتره، که پۆل و کاریگهری بهرچاوی خۆی ههیه لای شاعیران. ههر ئەم ههسته وا دهکات، خوینهر بتوانیت شیعره که درک بکات و بچیتته قولی شیعره کهوه و بزانتیت که شاعیر مه بهستی چیه و ئەم ههستهی بۆچی به کارهیناوه (عهبدولرهمان و عهبدوللا، ۲۰۱۶: ۱۸). شاعیر له شیعریکدا ده لیت:

له بنمیچیک سارد...

گهلی ساردتر له دهست و پهنجهیه ئه و جوگه لانهی

پوژانی له سهر سنجی مه لکهندی و سهره ئه نوستن.

هه که ئه وه و هه وانهیه هه رگیز بیابان مه مکی نه مژبون... (عهلی، ۲۰۱۰: ۴۴)

لێره دا به کر عهلی شاعیر، له ریکهیه به که سکردنی جوگه له و مه لکهندی و سهراره، وینهیه ههستی بهرکهوتنی هیناوه تهوه، که له وینه شیعرییه که بهرکهوتنی پهنجهیه جوگه له کان وهختیک له سهر سنجی مه لکهندی و سهره ئه نون. له کۆنتیکسته شیعرییه که شدا سکیمه ئاوهزی و ژینگه یه کهیه ده وروبهری خۆی که گه ره کهکانی مه لکهندی و سهرای شاری سلیمانی بون، هیناوه تهوه. هاوکات له وینه شیعرییه که یتردا ههستی بهرکهوتنی له وینهیه دهی بیابان و سنجی هه ووردا، هیناوه تهوه.

چواره م: وینه له روی وهستان و جولانهوه:

۱- وینهیه وهستاو: ئەم جوړه وینهیه (چه سپاو) یشی پیده لێن، ((وینهیه که که له شیوهی تابلویه کی وهستاودایه و بزاون و جموجولی تیدا نییه، کرداره کان بهردهوامی بزاون به وینه شیعرییه که نابهخشن و له باریک وهستاودایه)) (عیسا، ۲۰۰۹: ۱۷۷). ئیستاتیکی ئەم جوړه له وینه ئه وهیه که وهستاوی و پامان له ته و تابلویه کی هونهری و شیعری وهستاو وردتر تی راده مین و که متر خهیا لمان په رت دهکات و زیاتر چیرۆکی ده بهین. یاخود وینهیه که ده لالهت له ئارامی و داسه کان و مانه وهی هه می شه ی دهکات.

شاعیر له پارچه شیعریکدا ده لیت:

چۆن وانه بيم باوانه کهم، که دلیام

هه که توله رپی قه دپالیک گۆیژه ته نیام. (عهلی، ۲۰۱۰: ۵۴)

شاعیر، کاتیک له دوری یاره که ی، خۆی له ته نیایی و ته ریکیدا ده چوینیت به (توله رپی قه دپالی گۆیژه)، که له چاوهروانی هاتی که سیکدایه تا پیدایه تیپه ریت و ئاوه دانی بۆ بهینیتتهوه، وینهیه کی چه سپاوی دروستکروه. یان له شیعری (دایه) دا ده لیت:

دایه... دایه

ئازاره بی جه مسهره که ی شیعرو ده سرازه و لایلاه

له گه رانی ئه و جانتایه ی خۆی تیا بوم دام به شانا

دره ختی بوم هه لیا نکه ند

له نیتو دنیا ی ره که کانا (عهلی، ۲۰۱۰: ۶۴)

لیره دا خوی چواندوه به (درهختیک)، که دهلیت داسه کاو و ئارام ئارام له جی خۆم بوم، لی به داخه وه له ریشه یانه وه کیشام. دهبنین وینه که دهلیت به وینه یه کی چه سپاو و وه ستاو، که وینای ژیا نی پیشوی خوی پی کردوه.

٢- وینه ی جولاو:

ئهم جوړه وینه یه پیچه وانه ی وینه ی وه ستاو، (وینه یه که که به رده وای و جموجول نیشانداده ت و له برست و جولان نه که وتوه) (عیسا، ٢٠٠٩: ١٧٨).

به کر عه لی له شیعریکدا دهلیت:

نیوه شه وه و

له م په نجه ره دارینه وه بۆت ئه گه ریم

ده.. ده رکه وه..

کوا ی هو سبهری سپی خوا؟

هو ئه و کچه ی لاسارتی له ره شه با... (عه لی، ٢٠١٠: ٣٣)

شاعیر یاره که ی به ره شه بایه کی لاسار چواندوه، که هه می شه له رویشتن و جیهیشتنیدا به رده وامه. وه ک رونه ره شه با سیفه تی جول و نه سه روتن و ویرانکاری هه یه. بویه شاعیر، له م رپیه وه گوزارشت له و ویرانکاریه ده کات، به رویشتنی له دل و دهرونی ئهمدا دروستی ده کات. به مجوره له رپی وشه کانی (لاسار و ره شه با) وه، وینه یه کی جوانی ئافرانده له جوړی وینه ی جولاو و به رده وام.

شاعیر، له شیعری (په پوله) شدا، دهلیت:

ئهم دله بالنده یه که شه وانه دی

په روبالی له ده رگه که تان هه ئه سوئ

که واته چۆن ده مه و ئیوارانی که دپی

نه زانانه پی پیا ئه نی؟ (عه لی، ٢٠١٠: ٥٤)

لیره شدا شاعیر، (دل) ی به (بالنده) یه که چواندوه، که په روبالی له ده رگی مالی یار ده سویت. دیمه نی جار جاره ی هاتن و چونی دلی بالنده یی خوی وینه یه کی جوان و ماناداری له جوړی وینه ی جولاو دروست کردوه و هاوکاتیش تایبه تمه ندپی جولای و بیئوقره یی له بالنده وه هیناوه بۆ دلی خوی.

دهبنین شاعیر ئه وه هه ست و نه ست و خه یالانه ی که به بیر و ئاوه زیدا گوزه ری کردوه، له قالبی وینه ی شیعری ئیستاتیکی و زمانیکی ره وان و پاراودا، مه زانندونی.

ئهنجام

١- وینه ی شیعری و توخمه پیکهینه ره کانی، بنه مایه کی سه ره کی ئیستاتیکی ده ق شاعرین، که له رینگه یانه وه ده ق شیکار و رافه ده کریت و بهر جوانیه کانی ده ق ده کهوین و چیژ به خوینه ر و گوینگر ده دن.

٢- شیعره کانی به کر عه لی تژین له ره گه زی ئیستاتیکی و جوانیناسی، بۆ به رجه سه ته کردنی ئهم بابته گرنگه ی شاعر، شاعیر زیاتر په نای بۆ وینه شیعریه چه شناوچه شه کانی وه ک وینه کانی (خواستن و چواندن و وینه ی تاک و لیکدراو و وینه هه ستیه کان و وینه ی جولاو و وه ستاو) بردوه، که ده لاله ت له پاشخانه ئه ده بی و شیعریه که ی و خۆشه ویستییه که ی ده که ن و له رینگه یانه وه هه ست و نه ست و دنیا بی نی و بیره کانی و ژیا نی پر چه رمه سه ری خوی، پی رهنگریت کردون.

۳- لە شیعەرەکانی بەکر عەلی شاعیردا، ھونەری بەکەسکردن و بەشتکردن کە لە ھەناوی ھونەری خواستەندان، ھەروەھا بەکارھێنانی وێنەى شیعری لەپروى ھەستەکانەو، بەراورد بە جۆرەکانی تری وێنە پانتایەکی گەورەتر و بەرچاوتریان داگیرکردووە.

۴- ھەریەکە لە جۆرەکانی وێنەى شیعری لای بەکر عەلی شاعیر پێدەری فۆرمیکی جیاوازی ئیستاتیکین لە دەقی شیعیریدا، وێنەى لیکچواندن ھونەری رونکردنەوێ ھەست و نەست و شتەکانە. وێنەى خواستن دۆزینەوێ پەییوەندی نوێ و لەجێدانان و گواستنەوێ تایبەتمەندییە لەنێوان مەژۆ و سروشت و گیاندارانی دەورووبەریدا. وێنەى ھەستاو پێدەری ئیستاتیکای ئارامی و مانەو و رەگداکوتان و وێنەى جولۆویش بێئۆقەرەى و چموچار و درێژنگیە. وێنەى ھەستەکانیش بەرجەستەى پێنج ھەستەکەى شاعیر دەکەن لە قالب و وێنەى شیعری نەبیزاو و نەوتراودا و جیاوازدا، بە فۆرمی تایبەتی و سکیمای تایبەتی و ئاوەزى و ھەستى بەکر عەلى شاعیر.

۵- بەکر عەلى شاعیر، ھەک شاعیریکی زەنگ و بە پاشخانێکی زەنگینەو، کۆى رەگەزەکانی وێنەى شیعری لە ئیستاتیکای شیعەرەکانیدا تۆندووتەو، ھەر لە زمان و ئەو واقعە تالەى کە تێیدا بوە تا ھەست و نەستى ناسک و ئەندێشەى فراوان و بیر و سەرچاوەکانی تری وێنەى شیعری، لە رێگەى وشەى ئاوازدار و مۆسیقادارەو نەخشاندووە.

سەرچاوەکان

ئەمین، عەبدولقادر محەمەد (۲۰۰۲)، وێنەى شیعری لە رێبازی رۆمانسی کوردیدا، سلێمانی، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم. حسین، جەبار ئەحمەد (۲۰۰۸)، ئیستاتیکای دەقی شیعری کوردی- کوردستانی عێراق (۱۹۷۰-۱۹۵۰)، سلێمانی، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم.

حمەصالح، مقداد (۲۰۱۳)، سەرنجێک لەسەر ئیستاتیکا، سلێمانی، چاپەمەنى گەنج. ھەسەن، نالە (2020)، گەشتن بە رۆبەری شیعەر (لیکۆلینەوێە کە لەبارەى ئەزموونی شیعری فەزە زامدار)، چاپی یەكەم، شوێنی چاپی نییە.

ھەمە، ھیتلەر ئەحمەد (۲۰۰۱)، بنیاتی وێنەى شیعری لای نالی، نامەى ماستەر، زانکۆى سەلاحەدین. خۆشناو، ھێمن عومەر (۱۰۱۰)، شیعرییەتى دەقی چیرۆکی کوردی، ھەولێر، بەرپۆەبەریتی چاپ و بڵاوکردنەوێ ھەولێر. شیخ حسین، کازم (۲۰۱۸)، جوانیناسی عێرفانی لە شیعەرەکانی (شیخ نۆرەددینی برفەکانی) دا، چاپی یەكەم، سلێمانی، خانەى چاپ و پەخشى رێنما.

عزیز، عزالدین ئەحمەد (۲۰۱۷)، بنەماکانی دەروونزانی گشتی، چاپی شەشەم، ھەولێر، چاپخانەى رۆژھەلات. عەبدولرەحمان، ناھیدە حسین، عەبدوللا، محەمەد ئەمین (۲۰۱۶)، وێنەى شیعری لە شیعەرەکانی ئەحمەد محەمەددا، گۆفارى ئەکادیمیای کوردستان، خولی سێیەم، ھەولێر.

عەلى، بەکر (۲۰۱۰)، کاسکیتەكەم بسپێرن بە پایز، ئامادەکردنى: فەرەیدون عارف، سلێمانی، چاپخانەى کارۆ. عەلى، د. دلشاد (۱۹۹۸)، بنیاتی ھەلبەست لەھۆنراوێ کوردیدا، سلێمانی، چاپخانەى رەنج.

عیسا، ھاوژین صلیو (۲۰۰۹)، بنیادی وێنەى ھونەرى لە شیعری شیرکۆ بیکەسدا، سلێمانی، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم. کەریم، فەرھاد قادر (۲۰۰۹)، بنیاتی وێنە لە شیعەرەکانی ھەمدیدا، نامەى دکتۆرا، زانکۆى سلێمانی.

کەریم، فەرھاد قادر (۲۰۱۲)، وێنەى دوبارە لە شیعەرەکانی ھەمدیدا، گۆفارى زانکۆى سلێمانی، ژمارە (۳۵) بەشى B. گەردى، سەردار ئەحمەد ھەسەن (۲۰۰۴)، بنیادی وێنەى ھونەرى لە شیعری کوردیدا، (۱۹۷۰-۱۹۹۱)، سلێمانی، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم.

مستەفا، ئاسۆ عومەر (۲۰۰۹)، بەھا ئیستاتیکییەکانی شیعەر لای پیرەمێرد و شیخ نوری و گۆران، دھۆک، دەزگای تۆتیزینەو و بڵاوکردنەوێ موکریانی.

میراودەلى، کەمال (۲۰۰۵)، فەلسەفەى جوانی و ھونەر- ئیستاتیکا، چاپی دوھەم، سلێمانی، خانەى چاپ و بڵاوکردنەوێ قانع.

سالم، محمد عزیز نظمي (۱۹۹۶)، قراءات في علم الجمال، جزء الثاني، مصر.

السكاكى، ابى يعقوب يوسف بن ابى بكر محمد بن على (۲۰۰۰)، كتاب مفتاح العلوم، طبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت.

- مطلوب، د.احمد(۱۹۸۳)، البحث البلاغي عند العرب، دار الجاحظ للنشر، بغداد.
- مطر، اميره حلمی(۲۰۱۳)، مدخل الى علم الجمال و فلسفه الفن، الطبعة الرابعة، مصر، دار التنوير للطباعة والنشر.
- هلال، د.محمد غنيمي(۱۹۷۳)، النقد الادبي الحديث، دار العودة- دار الثقافة ، بيروت.
- رحمانيفر، سيما(۲۰۱۵)، رابطه اندیشه و اعتقادات شاعر با بیکارگیری انواع صور خیال(در محدوده علم بیان)، مجموعه مقالات، همایش حکیم ناصر خسرو قبادیاتی.
- صهبا، د.فروغ(۱۳۸۴)، مبانی زیباییشناسی شعر، مجله علوم اجتماعی و انسانی، دانشگاه شیراز، دوره(بیست و دوم)، شماره سوم، پائیز ۱۳۸۴، پیاپی (۴۴).
- عیرفانی، محمد جواد(۲۰۰۴)، بررسی صور خیال در غزلیات فرخی یزدی، کاوش نامه، سال چهارم، شماره ۹.
- کدکنی، دکتر شفیع (۱۳۷۵)، صور خیال در شعر فارسی، چاپ ششم، تهران.